

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. לא תשא שמע שוא
אל תשת ירך עם רשע
להיות עד חמס:

הגהות הב"ח

(א) תשוב' ד"ה יאזמתי וכו'
אלא גרסי' ורעה כר רב
נחמן הוליאה:

מוסף רש"י

[illegible]

הם והפכו כדי שלא יכיר
 ס הפיתחן צעפר שתחת
 מנאל הפוך שבל ומנאל את
 כרי בל לכאן ושם מנעליו

ונעלים הפוכים תחת
מזכער הדבר תצא
מאן יננה אלא מ
(תחת המטה א"ר
(צא) והלכתא כוותיר
רבי קשיא הלכתא א
קלא דפסיק הא בקלא
ט"ק וליכא עדים כר
דים כרב וקלא דלא
ביי יאמרה לי אם ר
לא אמרן אלא דלא
סמק ביני וביני וא פס
סק מחמת יראה אלא
מחמת יראה הוא יו
יוויבם אבל איכא
אאפקו ליה לקלא יח
שתו משום שם רע ל
חזיר שלח ליה רבה ב
למדנו רבינו כנס מ
נשמען על אשת איש
ע"פ שכנס יוציא א"ל
הכא הוציאה ורבה
וציאה תנו ואכתי
ועל א"ל שפיר דמי א
א יכנס ואם כנס
א יחזיר ואם כנס יוציא
למיה לקלא הכא א
יתיה: **מתני'** והמ
אמר בפני נכתב וכפ
שתו מת יהודה ה
שתו רבי יהודה או
שתו הרגוהו נגשא
לאו עליה קסמכין י
לאו עליה קסמכין ר
מינסבא וקתני לא ישא
תבא הכא איכא כת
מיתה שכתב מוכיח
א ישא את אשתו: ה
שתו יהא לאחר תנ
פלוגי רבנני לאונסי
ההוה לרצונו רשע לה
שת ידך עם רשע לה
דות אשה דאקילו ב

[illegible]

במ' אבל מארץ ישראל. המביא גט מארץ ישראל אין כרץ לומר ב' בעל הא דשור רבנן לאניקוני לאחר לא עליה סמינין: דלמר מר. אלא משום דהיא גופה דייקא עד שיוענת שנת ודאי ואמר כך נשאת לאמנותי לומר מה בעלה אלא מחמתו ויבנתה ורתה וכן בעלה נחתה ומה בין אלו נתיחה אלא שהכח מוסיף וכלת עליה

כיצד פרק שני יבמות

כה.

טעמי דאזיגטא שריא דאס איזא דעבד איסקרא אייבויקו היי מירקס וואס איזא דעבד איסקרא ניחא ליה דליכז נראה לר"י דהסם באומרת טמאה איז כי מחני' דהסם דעלה קאי ואפ"ה שריא מהגוהו טעמי אבל באומרת טהורה איז שריא בלאו הגוהו טעמי דהסם ואין לתמוה אמאי

שָׂרָה כִּיֹּן שְׂאֻמְרֵת טַמְאָה הִיא שִׁיתָה לִנְפֶשָׁה חֲמִימָה דְּלִסְכּוּרָה דְּלִפִּי שְׂחָרָה חֲמִימָה שְׂחִימְקֵלָהּ הַגִּשִּׁים לִיתָן עֵינֶיהָ בְּחֶלֶד רִכּוּב מֵאֲחֻרֹּת כִּן מִשְׁקִיּוֹת לֵבָן נִרְאָה לֶהֱסֵ לְהִמְרִין: **הא** בְּקֵאלָה דְּפִסִּיק, וּמִיָּה רַב גּוֹפִיָּה אִתּוּ לִיה לִ"ש קֵאלָה דְּפִסִּיק וּלִ"ש קֵאלָה דְּלֵה פִסִּיק: **ואבתי** מִי דַּמִּי, כְּסָפְרִים יִשִּׁים לֵבָן גִּרָם לִיה אֲרָסִי וְרִבָּה בֵּר (ב) נִחְמָן הוֹיָאָה תִּנִּי הִכָּא צַעַל וְהִכָּא סוֹבְעָה הִכָּא אֲחִיזָר רִבְנָן וְכִי וְעַד וְלֵה הִיא חֵד שִׁינִיָּה הוּא וְהִכָּא פִּרְיָזוּ וְרִבָּה בִּ"ר נִחְמָן מוֹזִיָּה וְהִכָּא וְכִיֹּן דְּמִי הוֹיָאָה וְהִכָּא צַעַל וְהִכָּא צוֹעַל הוֹיָאָה וְלֵה בִּית דִּין וְאִפִּיָּה קִמְיָה בְּחִמְתִּי וְחָס כֵּסִּי יוֹאֵל הִ"ה דִּהִסָּה בְּגִטִּין וְדָם (ה) נִמִּי אִתּוּ כֵּסִּי מוֹזִיָּה וְיִפֶּה פִּשְׁטִי רִבָּה בִּ"ר נִחְמָן וּמִסִּיק וְלֵה הִיא כִי קָם צִיָּה בְּקֵאלָה לִימִיָּה וְמֵה שְׂאֻכּוֹר לְחִיזָר לִימִי מִשּׁוֹם שְׂבָנִירִים הַעֲלֹס שְׂאֻכּוֹרֵה אִתּוּ מִשּׁוֹם שֶׁהִי דֵּהָא כְּסִי רִבָּה צִיָּה בְּקֵאלָה לִימִיָּה אֲלֵה מִשּׁוֹם קִקְלוֹל אִו מִשּׁוֹם פִּרְיָזוֹת כְּדִמְרִינִן בְּגִטִּין וְקִשִּׁיל לִ"ר דִּהִיָּךְ הִיא הִמֵּה אֲחִיָּה רִבָּה בִּ"ר נִחְמָן וְכִי לִהְיוֹת עֵמִי מִשְׁכּוֹלָה (נִיטִין דַּף מ.א.)

בנתיבות וי"ל דלגל שמיע ליה א"ל
אומר ר"י דרבה ב"ר נתנן וידע עוממי
דקלקול ופריזות אכל סוכר כנס
ויולא מפני הפעולס אין וידעס הטעם
דקלקולא ופריזות אכל סוכרס
שמחתם שם דע אסורה לו כיון שגירשה
ע"י כן ולכן אם כנס ויולא משום
רננה כמתחייב דהכל ומסיק ולא היה
רננה הפעולס צוה כי יש חילוק גדול
בין מחייב דהכל למחייב דהתם דהכל
אלמיה לקלא כו': **הכא איבא**
בתבא דהנן מה בין גט ב' ו' ואכ"ג
ללאכ"ג בסוף פ"ב גיטין (דף כג):
אייך קר משנה בחי' מ"מ דייק פסיר
מיה דיש למחוק על הכתב:

א דתנן "מה בין גמ'
מת הרגתו הרגנוהו
א ניהו דלא ישא את
א "והאמר רב יוסף
הוא ואחר מצטרפין
להתורה אמרה יא
תעד חמס וכ"ת שאני
ה רבנן והא"ר מנשה
גזלן

וְיָזִיז דְּלֵה מִשּׁוֹם שׂוֹנֵה פִּסְלוֹ נִרְבַּע הָאֵם אֵלֶּה בְּנִרְבַּע לִרְאוּת אִיירִי וּמִשּׁוֹם
מִשּׁוֹם פִּסְלוֹ אִפְּסִי לִרְבֵּה דְּבִמְדוּמִי דְּקִיבֵר לִרְאוּתוֹ נִמִּי מִשּׁוֹם מִלֵּךְ
מִרְקָשׁ שֶׁשֶּׁם עֵדִים שֶׁנִּרְבַּע הָיוּ מִנְּגַלֵּה אֵלֶּה הָיָה מִשּׁוֹם קִרְבִּי אֵלֶּה
פִּסְלוֹ וְכִי פִּרְיָן בְּחֵד הֵי הָדוֹר וְרוֹבֵעַ יִזְלֵי פִי יִזְלֵי עַל עֲלָמִם הָיוּ
מִנִּי לְמִינְקֵט נִרְבַּע דְּקִאִי בִּיה כִּיּוֹן דְּאִיירִי בְּנִרְבַּע לִרְאוּת אֵלֶּה
מִשּׁוֹם

י נכתב ובפני נחתם: ובהא את דלא עילוינא סמכין. דכי אמר מתי
 דרק האשה רב (לקמן דף ג:א) היינו עשומה דעד אחר הנזמן לשאיל
 וכן בן ציון תפיסה. כמבואר שם (לקמן דף קה) את האשה לשאיל
 וממנה להביא גיטת וחק על פי שפירכות לומר בפני נכתב ובפני
 ימין כל כך: פלוני רבעני לאונסי כו' להורונו. את הורובע:
 גולן

עין משפט
נר מצוה

פג א ב ג ד מ"י פ"ב
מהלכות סוטה הלכה
יג יד טו טז ע"ה ע"ה
סע"ף א:

פד ה מ"י פ"י מהל'
גירוסין הלכה יכ
סמג עשין נא טוש"ע
א"ה"ע סימן י סעיף ג:
פד ה [מ"י פ"ב מהל'
טוש"ע ה"ק"ו והע"א]
(טוש"ע שם סעיף ו):
פד ה מ"י פ"י מהלסת
גירוסין הלכה יד
טוש"ע א"ה"ע סימן יכ
סעיף א:

עו"ד ח' מ"י סייג מהל'
גירושין הלכה י
עו"ש"ע אה"ע סימן ח

סעיף ז:
פ"ח ט מ"י פ"ב מהל'
עדות הלכה ב סמג
לאוין ר"ד טו"ש"ע ח"מ
מחנן ל"ה חנוך ר"י

שבת י מ"א שם פ"י ס"א א
 סמג לאוין דיד
 עוש"ט ח"מ סימן לד סעף
 א:

תום' חד מקמאי

[illegible]

(א) נראה ד"ל מין דלמרי
ליה בשעת גירושין דהמזילא

חשתי ויחי.